

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 359/2023
26.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Немање Мишовића, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.1492/2021 од 08.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1276/22 од 24.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 26. априла 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Мишовића, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.1492/2021 од 08.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1276/22 од 24.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.1492/2021 од 08.11.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. У ову казну окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време лишења слободе од 31.10.2012. године до 01.11.2012. године.

Истом пресудом, окривљени је ослобођен дужности накнаде трошкова кривичног поступка суду, а оштећена ББ је ради остваривања имовинског правног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1276/22 од 24.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Немање Мишовића, а пресуда Другог основног суда у Београду К бр.1492/2021 од 08.11.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Немања Мишовић, због повреде закона

из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, и након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати, и то на фотографији окривљеног, која је сачињена 2016. године приликом пријема окривљеног у КПЗ Пожаревац, јер првостепени суд није донео решење о прибављању фотографије нити о извођењу овог доказа током поступка, те на снимку Google mapе, који доказ је незаконит зато што је снимак наведене мапе на енглеском језику.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Доказна радња препознавања лица – окривљеног АА од стране оштећене ББ, према записнику о препознавању лица ПС Чукарица од 01.11.2012. године, обављена је у службеним просторијама ове полицијске станице, у присуству државног тужиоца и браниоца окривљеног, при чему је у врсти за препознавање било пет лица. Том приликом, оштећена ББ је са 100% сигурношћу препознала лице под редним бројем 2, односно окривљеног АА, као извршиоца предметног кривичног дела.

Одредбом члана 100. став 1. ЗКП прописано је да, ако је потребно да се утврди да ли сведок препознаје одређено лице или предмет, односно њихове особине које је описао, препознавање ће се обавити у складу са чланом 90. ЗКП. Чланом 90. став 1. ЗКП прописано је да, ако је потребно да се утврди да ли је окривљени препознаје одређено лице или предмет, односно његове особине које је описао, показатељу му се то лице или предмет заједно са другим њему непознатим лицима или предметима, чије су основне особине сличне онима како је описао, док је ставом два истог члана прописано да ће се након тога од окривљеног затражити да изјави да ли лице или предмет може да препозна са сигурношћу или са одређеним степеном вероватноће и да, у случају потврдног одговора, на препознато лице или предмет укаже.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је оштећена ББ, у присуству државног тужиоца и браниоца окривљеног извршила препознавање окривљеног, у врсти у којој је било пет лица, те да се са 100 % сигурношћу изјаснила да је окривљени АА извршилац предметног кривичног дела, то је првостепени суд у свему поступио у складу са наведеним одредбама ЗКП. Након тога, првостепени суд је

и на главном претресу одржаном дана 22.03.2022. године извршио увид у фотографију окривљеног из 2016. године, како би се потврдио исказ оштећене да је окривљени приликом извршења кривичног дела био мршавији, при чему је претходно донео решење да се изврши увид у налог за спровођење окривљеног и његов лични лист за осуђена лица, са фотографијом приликом пријема окривљеног у КПЗ Забела од 12.01.2016. године. Стога су неосновани наводи захтева за заштиту законитости да су правноснажне пресуде засноване на незаконитом доказу.

Неосновани су и наводи захтева да је снимак Google mapе незаконит доказ јер је снимак на енглеском језику. Ово стога што је на главном претресу одржаном дана 08.11.2022. године, првостепени суд у доказном поступку донео решење да се изврши увид у снимак Google mapе за улице Обреновачки друм и Радничка, а који је на српском а не на енглеском језику, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву. Стога ни овај доказ, супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, није незаконит доказ на коме се правноснажна пресуда не може заснивати.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, у делу у којем се правноснажне пресуде побијају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, одбијен је као неоснован.

У вези са истом повредом закона, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи и да је правноснажна пресуда заснована на исказу оштећене, која је први пут саслушана пред јавним тужиоцем дана 07.09.2021. године, односно девет година након извршења кривичног дела, те да постоје значајне разлике између исказа оштећене који је дат пред јавним тужиоцем и њеног исказа датог на главном претресу, закључујући да се на оваквим исказима оштећене, који су дијаметрално супротни, не може засновати осуђујућа пресуда. Међутим, како се изложеним наводима захтева у суштини побија правноснажном пресудом утврђено чињенично стање и полемише са истинитошћу исказа оштећене, дакле указује се на повреду члана 440. ЗКП и износи сопствена оцена доказа од стране браниоца окривљеног, из којих разлога није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,

За Председника већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић